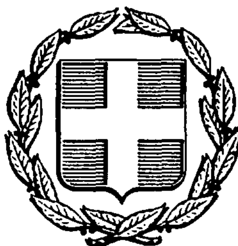

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1987	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 108

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Φ. 46/3239

Ανασύνταξη, Τροποποίηση και συμπλήρωση του Καταστατικού του Τ.Σ.Π.-ΑΤΕ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 2868/1922 όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 του Π.Δ. 574/1982 (ΦΕΚ 104/Α/1982).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 & 29 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/Α/1985).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 303/1084 (ΦΕΚ 110/Α/1984).

5. Την αριθ. 200/20.2.1987 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

6. Τις υπ' αριθ. 2074/24/86, 2078/28/86 και 2082/32/1986, 2091/4/1987 αποφάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού ΑΤΕ.

7. Γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά τις υπ' αριθ. 31/22.10.86, 32/5.11.86, 33/12.11.86, 35/26.11.86 και 41/4.2.87 συνεδριάσεις του της ΚΔ περιόδου, αποφασίζουμε:

Το Καταστατικό του Ταμείου Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος όπως εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. 37401 της 26/27 Ιουλίου 1932 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, ανασυντάσσεται, τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

«ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1.

Σύσταση - Τίτλος - Έδρα - Νομική Φύση - Εποπτεία

1. Συνιστάται αυτοτελές Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με έδρα την Αθήνα με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ» του οποίου την εποπτεία και τον έλεγχο έχει το κράτος και ασκούνται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Η λειτουργία του Ταμείου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού και από τις διατάξεις της γενικής ή ειδικής ασφαλιστικής νομοθεσίας, που ισχύει κάθε φορά και διέπει τους οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, οι οποίοι εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 2.

Σκοπός

1. Σκοπός του Ταμείου είναι, η ασφάλιση των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος, για περιπτώσεις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου, καθώς και η ασφάλιση των μελών της οικογενείας τους σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου προστάτη τους, σύμφωνα με αυτά που ορίζονται ειδικότερα στο παρόν καταστατικό.

2. Η ασφάλιση που ασκείται από το Ταμείο, ενεργείται από τους παρακάτω δύο οικονομικά αυτοτελείς και ξεχωριστούς μεταξύ τους κλάδους:

α) Τον Κλάδο Συντάξεων (ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και θανάτου)

β) Τον Κλάδο Πρόνοιας (εφάπαξ βοηθήματα - έξοδα κηδείας).

Άρθρο 3.

Πρόσωπα που ασφαλίζονται - Εξαιρέσεις

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικά σύμφωνα με τους όρους του παρόντος καταστατικού και για όλους τους κλάδους για τους οποίους ασκείται ασφάλιση απ' αυτό, όλα τα πρόσωπα, ανεξάρτητα από φύλο, ηλικία και ιθαγένεια, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία ορισμένου ή αορίστου χρόνου, με αμοιβή στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας.

Ειδικότερα, στην ασφάλιση με τους παραπάνω όρους, υπάγονται:

α) Ο Διοικητής και οι Υποδιοικητές της Τράπεζας

β) Οι μόνιμοι και οι έκτακτοι υπάλληλοι της Τράπεζας.

γ) Οι δικηγόροι που υπηρετούν στην Υπηρεσία Δικαστικού της Τράπεζας με πάγια μηνιαία αμοιβή (άρθρο 21 του Ν.Δ. 3790/1957 όπως τροποποιήθηκε με το νόμο 4272/1962).

δ) Οι νομικοί σύμβουλοι ή δικηγόροι που υπηρετούν στο Ταμείο με πάγια μηνιαία αμοιβή.

2. Από την ασφάλιση του Ταμείου εξαιρούνται τα πρόσωπα που δεν απασχολούνται στην Τράπεζα κατά κύριο επάγγελμα καθώς και εκείνα που παρέχουν υπηρεσία ή εργασία ευκαιριακή.

3. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου που υπάγονται στην ασφάλιση και άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης μπορούν να ζητήσουν την εξαίρεσή τους από την ασφάλιση του Ταμείου εφόσον υποβάλουν σχετική δήλωση.

Άρθρο 4.

Εννοιολογικοί Προσδιορισμοί

Οι παρακάτω στο άρθρο αυτό αναφερόμενοι όροι σημαίνουν αντίστοιχα:

1. Ασφαλισμένος και ασφαλισμένοι: Τα πρόσωπα που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Ταμείου, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στις εξαιρέσεις της παρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος.

Οι ασφαλισμένοι διακρίνονται σε άμεσους και έμμεσους. Άμεσοι ασφαλισμένοι είναι οι απασχολούμενοι στην Τράπεζα των οποίων η

ασφάλιση είναι υποχρεωτική, έμμεσοι δε ασφαλισμένοι, τα μέλη της οικογένειάς τους.

2. Συνταξιούχοι: Τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε αιτία.

3. Εργοδότης: Η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας.

4. Ατύχημα: Το κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αιτίας αυτής βίαιο συμβάν.

5. Αναπηρία: Η πνευματική ή σωματική ανικανότητα για την εκτέλεση της εργασίας του ασφαλισμένου.

Άρθρο 5.

Αφάνεια

Όλα τα δικαιώματα τα οποία κατά το παρόν Καταστατικό έχουν ως προϋπόθεση το θάνατο, γεννώνται και για την αφάνεια που έχει κηρυχθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 6.

Ηλικία

1. Η ηλικία των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους αποδεικνύεται με το δελτίο της αστυνομικής τους ταυτότητας. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει αστυνομική ταυτότητα, η ηλικία αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, η οποία έχει συνταχθεί ή διορθωθεί μέσα σε 90 μέρες από τη γέννηση, ή με την εγγραφή στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν.

2. Στην περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερες εγγραφές στα ίδια ή διαφορετικά Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν, με διαφορετικό έτος γεννήσεως, λαμβάνεται υπόψη η παλαιότερη εγγραφή.

Αν έχει γίνει διόρθωση ή μεταβολή του έτους γεννήσεως που αναγράφεται στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια που ισχύουν με οποιοδήποτε τρόπο ως έτος γεννήσεως σε όλες τις περιπτώσεις θεωρείται αυτό που γράφτηκε πριν από τη διόρθωση ή τη μεταβολή.

3. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα στοιχεία που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής καθορισμού ηλικίας του ΙΚΑ του άρθρου 6 του Νόμου 825/1978 μετά από αίτηση του Ταμείου ή του ασφαλισμένου. Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής βεβαιώνεται η ηλικία και στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος αμφισβητήσει την ορθότητα της εγγραφής του έτους γεννήσεώς του στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια, εφόσον η αμφισβήτηση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά σε έγγραφα στοιχεία τα οποία έχουν συνταχθεί πριν από την υπαγωγή του στην ασφάλιση. Το Ταμείο θα επιβαρύνεται με τις δαπάνες για την αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του Γραμματέα της Επιτροπής που θα καθοριστεί με Υπουργική απόφαση (άρθρο 7, παρ. 4 του Νόμου 4104/1960).

4. Η ηλικία των, κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεώς τους για χορήγηση ασφαλιστικής παροχής, αλλοδαπών ή ακαθόριστης υπηκοότητας ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους αποδεικνύεται με το νόμιμα θεωρημένο διαβατήριό τους ή με την ταυτότητα με την οποία τους έχει εφοδιάσει η αρμόδια αστυνομική αρχή.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει κανένα από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία η ηλικία αποδεικνύεται με έγγραφο στοιχείο που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους που γεννήθηκε ο δικαιούχος της παροχής, εφόσον είναι θεωρημένο από την αρμόδια Ελληνική Προξενική Αρχή.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πιο πάνω πρόσωπα.

5. Ως ημερομηνία γεννήσεως των ασφαλισμένων και των μελών της οικογένειάς τους θεωρείται η ημερομηνία που προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3.

Στην περίπτωση που η ηλικία βεβαιώνεται με απόφαση της Ειδικής Επιτροπής, καθώς και στην περίπτωση που από τα στοιχεία που υποβάλλονται δεν προκύπτει ακριβής ημερομηνία γεννήσεως, ως ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται οπωσδήποτε η 1η Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

Άρθρο 7.

Μητρώο Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων

1. Στο Ταμείο τηρείται λεπτομερές μητρώο των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων σύμφωνα με το πρότυπο που ορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο. Το Μητρώο αυτό ενημερώνεται κάθε φορά, με τα απαραίτητα νέα στοιχεία, που προσκομίζουν υποχρεωτικά οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι σύμφωνα με τα παραπάνω.

Επίσης ενημερώνεται και με τα στοιχεία που αφορούν στην υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των ασφαλισμένων, όπως προαγωγές, μισθούς, αναπροσαρμογές μισθών, επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας, παραμονής στον ίδιο βαθμό, θέσεως, οικογενειακών βαρών κλπ και τα οποία λαμβάνονται από επίσημα έγγραφα που αποστέλλονται στο Ταμείο από την Τράπεζα.

2. Για την τήρηση και την κανονική ενημέρωση του Μητρώου, που γίνεται λόγος στην προηγούμενη παράγραφο, κάθε ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να συμπληρώσει και να υποβάλλει στο Ταμείο, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών, από την ημερομηνία προσλήψεώς του στην Τράπεζα, δελτίο απογραφής ασφαλισμένου.

Το σχετικό έντυπο χορηγείται από το Ταμείο.

3. Για τον ίδιο σκοπό κάθε ασφαλισμένος υποχρεούται επίσης μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου ή την μεταβολή που έγινε στην οικογενειακή κατάσταση, να υποβάλλει τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α) Φωτοαντίγραφο του Δελτίου της Αστυνομικής του Ταυτότητας ή Ληξιαρχική Πράξη γεννήσεως ή πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας από το οποίο να φαίνεται η ηλικία του και η εγγραφή του στο Μητρώο Αρρένων ή στο Δημοτολόγιο.

β) Σε περίπτωση έγγαμου, πιστοποιητικό τελέσεως γάμου και φωτοαντίγραφο των Δελτίων Αστυνομικής Ταυτότητας των τυχόν τέκνων του, ή πιστοποιητικά με τα ονόματα και το χρόνο γεννήσεως αυτών και την εγγραφή τους στα Μητρώα Αρρένων ή στα Δημοτολόγια.

γ) Σε περίπτωση ασφαλισμένου προστάτη μελών οικογενείας από τα αναφερόμενα στα άρθρα και του παρόντος, φωτοαντίγραφα των Δελτίων Αστυνομικής τους Ταυτότητας ή πιστοποιητικό της αρμόδιας Αρχής στο οποίο να φαίνονται τα ονόματα των παραπάνω προσώπων που προστατεύονται απ' αυτόν με κάθε άλλο στοιχείο το οποίο θα ορισθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

δ) Πιστοποιητικό στο οποίο να φαίνεται κάθε προγενέστερη μεταβολή της οικογενειακής του κατάστασης προερχόμενη από γάμο, γέννηση, διαζύγιο, θάνατο, ενηλικίωση κλπ. και η οποία επηρεάζει την ασφάλιση.

4. Οι συνταξιούχοι και τα μέλη της οικογένειας στα οποία χορηγείται σύνταξη λόγω θανάτου υποχρεούνται να γνωστοποιούν στο Ταμείο κάθε μεταβολή που προέρχεται από γάμο, ενηλικίωση, ανάληψη εργασίας, θάνατο κλπ. των προσώπων που λαμβάνουν σύνταξη, η οποία επιφέρει ελάττωση ή παύση της χορηγούμενης σύνταξης.

5. Κατά την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, εφόσον τα στοιχεία των προηγουμένων παραγράφων υπάρχουν στην Αγροτική Τράπεζα, χορηγούνται φωτοαντίγραφα αυτών στο Ταμείο.

Άρθρο 8.

Τροποποίηση των διατάξεων του καταστατικού

Οι διατάξεις του παρόντος καταστατικού αντικαθίστανται, τροποποιούνται και συμπληρώνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μετά από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων που λειτουργεί στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 του Νόμου 2868/1922, όπως ισχύει κάθε φορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΟΡΟΙ

Άρθρο 9.

Πόροι του Ταμείου

1. Πόροι του Ταμείου είναι:

α) Η εισφορά του ασφαλισμένου, όπως ορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

β) Η εισφορά του εργοδότη, όπως ορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

γ) Οι τακτικές ή έκτακτες εισφορές της Τράπεζας προς το Ταμείο, όπως ορίζεται στις επόμενες παραγράφους.

δ) Οι τόκοι και γενικά οι πρόσοδοι των κεφαλαίων και κάθε άλλου περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου.

ε) Κάθε περιουσιακό στοιχείο που αποκτάται από δωρεές, κληροδοτήματα και κάθε άλλη χαρακτηριστική αιτία.

2. Για τον Κλάδο Συντάξεων (γήρας, αναπηρία, θάνατος) πόροι είναι:

α) Εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 5% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του.

β) Έκτακτη, λόγω προσλήψεως, εισφορά των ασφαλισμένων ίση με το ποσό του μισθολογικού κλιμακίου του πρώτου μήνα, στο οποίο εντάσσεται ο νεοδιοριζόμενος υπάλληλος. Το ποσό της εισφοράς αυτής καταβάλλεται άτοκα σε μηνιαίες δόσεις ο αριθμός των οποίων καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου.

γ) Έκτακτη εισφορά των ασφαλισμένων ίση με τη διαφορά αυξήσεως των αποδοχών του πρώτου μήνα λόγω προαγωγής, χορήγησης προσαύξησης λόγω πολυετούς υπηρεσίας και λόγω οποιασδήποτε μεταβολής ή αλλαγής του μισθολογικού κλιμακίου.

δ) Τα ποσά που παρακρατούνται από τις αποδοχές των ασφαλισμένων όταν αυτοί υπερβούν χωρίς λόγο ή χωρίς προηγούμενη έγκριση την άδειά τους.

ε) Οι εισφορές που καταβάλλονται για την αναγνώριση χρόνου ασφάλισης.

στ) Τα πρόστιμα που επιβάλλονται στους ασφαλισμένους του Ταμείου.

ζ) Εισφορά του εργοδότη 10% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του ασφαλισμένου.

η) Ετήσια εισφορά που καθορίζεται κάθε φορά από το Διοικητικό Συμβούλιο του εργοδότη για ενίσχυση του Ταμείου.

Η εισφορά αυτή είναι ανάλογη προς τα ετήσια έξοδα και τις υποχρεώσεις του Ταμείου.

θ) Εισφορά εργοδότη, ίση με το σύνολο των εισφορών του εργοδότη και ασφαλισμένου, για τους ασφαλισμένους που συνταξιοδοτούνται υποχρεωτικά, λόγω μείωσης του ορίου ηλικίας από οποιαδήποτε αιτία. Η εισφορά αυτή υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές που λαμβάνει ο ασφαλισμένος κατά τον τελευταίο μήνα πριν από την αποχώρησή του από την υπηρεσία και καταβάλλεται για το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας της υποχρεωτικής συνταξιοδότησής του και της συμπλήρωσής του 65ου έτους της ηλικίας του (άρθρο 5 α.ν. 759/1937).

ι) Εισφορά εργοδότη, ίση με το σύνολο των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου, για τους ασφαλισμένους που συνταξιοδοτούνται, σύμφωνα με το εδάφιο ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 127 του Οργανισμού της ΑΤΕ (ΦΕΚ 291/Β/30.5.83).

Η σύνταξη των ασφαλισμένων αυτών καταβάλλεται από τον εργοδότη, μέχρι να συμπληρωθεί το 65ο έτος της ηλικίας τους.

ια) Το προϊόν από την εκποίηση του άχρηστου υλικού της Τράπεζας.

ιβ) Οι εγγυήσεις, τις οποίες καταθέτουν στον εργοδότη εργολάβοι ή προμηθευτές κάθε είδους υλικού, αν εκπέσουν από το δικαίωμα να τις αναλάβουν, σε περίπτωση που δεν τηρήσουν τους όρους συμβολαίων ή συμφωνιών.

Από τις εγγυήσεις αυτές, πρώτα αφαιρείται τυχόν θετική ζημιά που έχει προκύψει για τον εργοδότη.

Το ύψος της ζημιάς αυτής καθορίζεται από τον εργοδότη.

3. Για τον κλάδο Πρόνοιας (εφάπαξ βοήθημα) πόροι είναι:

α) Εισφορά του ασφαλισμένου ίση με 3% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του, για κάθε πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ.

β) Εισφορά του εργοδότη ίση με 3% που υπολογίζεται στις πάσης φύσεως αποδοχές του ασφαλισμένου, για κάθε πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ.

γ) Ποσοστό από τα έσοδα που προέρχονται από τις ασφαλιστικές εργασίες του εργοδότη ή θυγατρικών του εταιρειών. Το πιο πάνω ποσοστό καθορίζεται μέσα στο πρώτο εξάμηνο κάθε χρόνου, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του εργοδότη.

δ) Ποσοστό προμήθειας από τις ασφαλιστικές εργασίες της Τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 13 του Νόμου 1256/1982.

Το ποσό αυτό καθορίζεται κάθε χρόνο με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας.

ε) Οι τόκοι και γενικά οι πρόσοδοι των κεφαλαίων και κάθε άλλου περιουσιακού στοιχείου του Κλάδου Πρόνοιας.

4. Ως αποδοχές για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου υπολογίζονται οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές που καταβάλλονται στους ασφαλισμένους ανεξάρτητα με το ύψος τους, έστω και αν αυτές είναι ανώτερες από τις αποδοχές εκείνες που ορίζονται από τις οικείες Συλλογικές Συμβάσεις και Υπουργικές αποφάσεις, καθώς και τα προβλεπόμενα κάθε φορά από τον εσωτερικό Οργανισμό της Τράπεζας, πάσης φύσεως επιδόματα και λοιπές παροχές, στις οποίες περιλαμβάνονται και τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδόματα άδειας και υπερωρίες.

Άρθρο 10.
Οικονομική Αυτοτέλεια των Ασφαλιστικών Κλάδων

1. Οι Κλάδοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος καταστατικού έχουν πλήρη οικονομική αυτοτέλεια. Για τον καθενα απ' αυτούς τηρούνται ιδιαίτεροι λογαριασμοί.

Απαγορεύεται η μεταφορά ποσών ή πιστώσεων, από τον ένα Κλάδο στον άλλο εκτός εάν με τις μεταφορές αυτές επιδιώκεται η διόρθωση λογιστικών σφαλμάτων.

Τα Κεφάλαια και γενικά οι πόροι των Κλάδων Ασφαλίσεως χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις ασφαλιστικές παροχές που χορηγούνται αντίστοιχα από κάθε έναν απ' αυτούς.

2. Τυχόν δαπάνες που δεν καλύπτονται από την Τράπεζα βαρύνουν κατά το μισό τους λογαριασμούς των Κλάδων Συντάξεων και Προνοίας.

3. Οι πάσης φύσεως πρόσοδοι της περιουσίας του Ταμείου περιέρχονται στον ειδικό λογαριασμό του Ασφαλιστικού Κλάδου στον οποίο ανήκει η περιουσία απ' όπου προέρχεται η πρόσοδος.

Άρθρο 11.
Καταβολή Εισφορών - Είσπραξη Καθυστερούμενων

1. Η εισφορά του ασφαλισμένου που ορίζεται από τις διατάξεις των εδαφίων α, β και γ της παρ. 1 και του εδαφίου α της παρ. 3 του άρθρου 9 παρακρατείται από την Τράπεζα κατά την καταβολή των αποδοχών των ασφαλισμένων και αποδίδεται, μαζί με την εισφορά του εργοδότη που ορίζεται από τις διατάξεις του εδαφίου ζ, της παρ. 1 και του εδαφίου β της παρ. 3 του άρθρου 9 στο Ταμείο, το αργότερο μέσα στον επόμενο από την καταβολή των αποδοχών μήνα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 3762/57 όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Εισφορές που καταβλήθηκαν χωρίς υποχρέωση του ασφαλισμένου επιστρέφονται σ' αυτόν μετά από αίτησή του με τόκο 5%.

Άρθρο 12.
Μισθοδοτικές Καταστάσεις

1. Μέσα στην προθεσμία που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 η Τράπεζα είναι υποχρεωμένη να στείλει στο Ταμείο μισθοδοτικές καταστάσεις των απασχολούμενων σ' αυτήν οι οποίοι ασφαλίζονται στο Ταμείο.

2. Οι μισθοδοτικές καταστάσεις πρέπει να έχουν συνταχθεί σύμφωνα με πρότυπο που καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου και περιλαμβάνουν απαραίτητα, το ποσό των συνολικών αποδοχών που λαμβάνει κάθε ασφαλισμένος κατά το συγκεκριμένο μήνα, τα ποσά των εισφορών, που αναλογούν στις αποδοχές αυτές, ασφαλισμένου και εργοδότη, ενιαία ή κατά Κλάδους, τυχόν διακοπές ή περιορισμούς της μισθοδοσίας των ασφαλισμένων, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο (π.χ. αναγγελίες προσλήψεων, απολύσεων, απογραφικά δελτία για εκείνους που για πρώτη φορά υπάγονται στην ασφάλιση κλπ) το οποίο κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου θα θεωρηθεί χρήσιμο για την ομαλή διεξαγωγή της ασφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΚΛΑΔΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 13.
Χρόνος Ασφάλισης

1. Ο χρόνος ασφάλισης με βάση τον οποίο θεμελιώνεται το συνταξιοδοτικό δικαίωμα και προσδιορίζεται το ποσό της σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού, διακρίνεται σε χρόνο πραγματικό και σε χρόνο από αναγνώριση.

2. Χρόνος ασφάλισης είναι:

α) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου από την Ίδρυσή του και στο εξής.

β) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση άλλων οργανισμών κύριας ασφάλισης που προσμετράται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4202/61 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

γ) Ο χρόνος υπηρεσίας στο Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1405/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

δ) Ο χρόνος υπηρεσίας στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας για τον οποίο ο ασφαλισμένος δεν ασφαλίστηκε στο Ταμείο.

ε) Ο χρόνος υπηρεσίας σε αναγνωρισμένες Τράπεζες.

στ) Ο χρόνος υπηρεσίας σε Γεωργικές Συνεταιρικές οργανώσεις και στην ΑΓΡΕΞ.

ζ) Ο χρόνος υπηρεσίας στις Ένοπλες Δυνάμεις στα Σώματα Ασφαλείας στο Λιμενικό και Πυροσβεστικό Σώμα που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 1358/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

η) Ο χρόνος φυλάκισης, αιχμαλωσίας, ομηρίας ή εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ελλήνων πολιτών από τις Δυνάμεις Κατοχής και ο χρόνος συμμετοχής στην Εθνική Αντίσταση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Νόμου 1543/85 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

θ) Ο χρόνος ενεργού άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος.

ι) Ο χρόνος της άδειας χωρίς αποδοχές. Ο χρόνος αυτός δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος εκτός αν πρόκειται για εκπαιδευτική άδεια χωρίς αποδοχές ο χρόνος της οποίας υπολογίζεται ολόκληρος έστω και αν υπερβαίνει το ένα έτος.

ια) Ο χρόνος της υπηρεσίας που έχει ήδη αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κάθε φορά.

ιβ) Ο χρόνος υπηρεσίας στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας των μηχανικών, αρχιτεκτόνων και άλλων διπλωματούχων ανωτάτων σχολών πριν από τη μονιμοποίησή τους.

Ο πιο πάνω χρόνος αναγνωρίζεται χωρίς τους περιορισμούς των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου αυτού.

ιγ) Ο χρόνος σπουδών πριν από την πρόσληψη στην υπηρεσία της Τράπεζας, για την απόκτηση ενός μόνο τίτλου σπουδων Ανώτερης ή Ανώτατης Εκπαίδευσης και ενός μόνο τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών.

Ο χρόνος σπουδών που αναγνωρίζεται είναι ίσος με τα κατά το χρόνο της αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της Ανώτερης ή Ανώτατης Σχολής, της οποίας έχει προσκομίσει πτυχίο ή σχετική βεβαίωση σπουδών εκείνος που ζητεί την αναγνώριση.

Σε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης ή έλλειψης πληρότητας της βεβαίωσης σπουδών αποφασίζει το Δ.Σ. του Ταμείου.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται για μεταπτυχιακές σπουδές δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο (2) ακέραια χρόνια, εκτός αν πρόκειται για διδακτορικό τίτλο, για τον οποίο αναγνωρίζεται χρόνος μέχρι τρία (3) ακέραια χρόνια.

Ο χρόνος σπουδών λογίζεται ως συντάξιμος με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος έχει ήδη θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του παρόντος.

ιδ) Ο χρόνος γονικής άδειας και μέχρι δύο χρόνια.

ιε) Ο χρόνος της απεργίας.

3. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων α, δ και ιβ της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περιπτώσεως β της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός και προσμετράται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΝΔ. 4202/61 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις του νόμου τούτου.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περιπτώσεως γ της παραγράφου 2 είναι χρόνος πραγματικός και αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 1405/1983 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις του νόμου τούτου.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ζ και η είναι χρόνος είτε πραγματικός είτε χρόνος ασφάλισης από αναγνώριση κατά τους όρους και τις προϋποθέσεις των νόμων 1358/1983 και 1543/1985 όπως ισχύουν κάθε φορά.

Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ε, στ, θ, ι, ιγ, ιδ και ιε της παραγράφου 2 είναι χρόνος ασφάλισης από αναγνώριση. Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης ια της παραγράφου 2 είναι χρόνος είτε πραγματικός είτε χρόνος από αναγνώριση σύμφωνα με τις διατάξεις που προέβλεπαν την αναγνώρισή του.

4. α) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων β ως και ια, ιγ, ιδ και ιε της παραγράφου 2 υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης εφόσον δεν υπολογίζεται για την απονομή σύνταξης από το δημόσιο ή από άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης.

Χρονικό διάστημα που συμπίπτει με κάθε άλλο χρόνο ασφάλισης δεν υπολογίζεται.

β) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ, ε, στ, θ, ι, ια, ιγ, ιδ και ιε δεν μπορεί να υπερβεί το μισό του συνολικού χρόνου υπηρεσίας στην ΑΤΕ και σε καμία περίπτωση τα 10 έτη.

γ) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ, ε, στ, θ, ι, ιγ, ιδ και ιε αναγνωρίζεται και προσμετράται ως χρόνος ασφάλισης εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει στην Τράπεζα τρία (3) χρόνια υπηρεσίας ως μόνιμος υπάλληλος.

5. Δεν υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης:

α) Ο χρόνος της αυθαίρετης απουσίας, εφόσον έχει επιβληθεί τελεσίδικη πειθαρχική ποινή.

β) Ο χρόνος της προφυλάκισης εκτός αν επακολούθησε αθώωση ή απαλλαγή καθώς και ο χρόνος για τον οποίο ο ασφαλισμένος έχει καταδικασθεί αμετάκλητα με την ποινή στέρησης της ελευθερίας του.

Άρθρο 14.

Αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου ασφάλισης

1. Για την αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ ως και ι και ιβ, ιγ και ιδ της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου ο ασφαλισμένος πρέπει να υποβάλει αίτηση στο Ταμείο μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.

2. Ο χρόνος στον οποίο αναφέρονται οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αναγνωρίζεται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Ταμείου.

Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την αναγνώριση του χρόνου, η διαδικασία του ελέγχου αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας, θα καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις εγκυκλίους της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων που αφορούν αναγνώριση χρόνου.

Ένορκες καταθέσεις ή πιστοποιητικά που εκδίδονται και στηρίζονται σε υπεύθυνες δηλώσεις του Ν.Δ. 105/69 ή ένορκες καταθέσεις, μπορεί να λαμβάνονται υπόψη κατά την κρίση του Δ.Σ. ή του αρμόδιου οργάνου του Ταμείου, αλλά μόνο όταν πρόκειται να συνεκτιμηθούν με άλλα δικαιολογητικά και αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν από τον ασφαλισμένο για την αναγνώριση του χρόνου.

Το αρμόδιο όργανο του Ταμείου έχει την υποχρέωση, μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης που συνοδεύεται με τα πλήρη δικαιολογητικά, να εκδώσει την απόφασή του για την αίτηση αυτή, γνωρίζοντας εγγράφως την απόφαση στον ενδιαφερόμενο και στην Τράπεζα.

3. Η αναγνώριση του χρόνου γίνεται με εξαγορά ως εξής:

α) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ε, στ, θ, ι, ιδ και ιε της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου εξαγοράζεται με την καταβολή για κάθε μήνα του αθροίσματος της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Το ποσό αυτό της μηνιαίας εισφοράς θα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που έχει ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

β) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης γ της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου εξαγοράζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 1405/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και των υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση των διατάξεων του Νόμου αυτού.

γ) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων ζ και η της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, εξαγοράζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων 1358/83 και 1543/85 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και του καταστατικού.

δ) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ, ιβ και ιγ της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου εξαγοράζεται με την καταβολή κάθε μήνα του αθροίσματος της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη η οποία υπολογίζεται πάνω στο μισθό βάσης του πέμπτου (5ου) μισθολογικού κλιμακίου του ενιαίου μισθολογίου των Τραπεζών προσαυξανόμενου με τα ποσοστιαία επιδόματα που αναλογούν στο κλιμάκιο αυτό καθώς και με τα δραχμικά επιδόματα που συνυπολογίζονται για τον καθορισμό του ύψους της σύνταξης και τα οποία λαμβάνει ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα υποβολής της αίτησης για αναγνώριση του χρόνου αυτού.

4. Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ, ε, στ, θ, ι, ιβ, ιγ, ιδ και ιε της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου γίνεται είτε εφάπαξ είτε σε μηνιαίες δόσεις οριζόμενες από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου

που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από εξήντα.

Οι οφειλόμενες δόσεις παρακρατούνται υποχρεωτικά από την Τράπεζα από τις αποδοχές του ασφαλισμένου με αίτηση του Ταμείου. Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί στην Τράπεζα η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Ο ασφαλισμένος δεν ευθύνεται από τυχόν καθυστερήσεις της Τράπεζας. Σε περίπτωση αποχωρήσεως από την υπηρεσία πριν από την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής για την εξαγορά του πιο πάνω χρόνου που αναγνωρίζεται, το οφειλόμενο ποσό καθίσταται αμέσως απαιτητό.

5. Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ, ζ και η της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων 1405/1983, 1358/1983 και 1543/1985, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

Στην περίπτωση επέλευσης του κινδύνου πριν από την ολοσχερή εξόφληση του οφειλόμενου ποσού για την εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων γ, ζ και η της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των Νόμων 1405/83, 1358/83 και 1543/85 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

6. Αν ο ασφαλισμένος πεθάνει και δεν έχει υποβάλει αίτηση για αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων δ, ε, στ, θ, ι, ιβ, ιγ, ιδ και ιε της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί από τα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται σύνταξη λόγω του θανάτου του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού.

Η εισφορά για την εξαγορά του πιο πάνω χρόνου υπολογίζεται στις συντάξιμες αποδοχές που είχε ο ασφαλισμένος την ημέρα του θανάτου του για τις οποίες καταβάλλονταν εισφορές για την ασφάλισή του στο Ταμείο.

Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς γίνεται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του πρώτου και δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

Αν ο ασφαλισμένος πεθάνει και δεν έχει υποβάλει αίτηση για αναγνώριση του χρόνου που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων γ, ζ και η της παραγράφου 2, του προηγούμενου άρθρου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των Νόμων 1405/83, 1358/83 και 1543/85 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

7. Ο ασφαλισμένος δικαιούται να ζητήσει με νεώτερη αίτησή του την ανάκληση της απόφασης του αρμόδιου οργάνου του Ταμείου με την οποία έγινε αναγνώριση του χρόνου ασφάλισής του, αλλά μόνο για τα χρονικά διαστήματα για τα οποία δεν έχει καταβάλει τις αντίστοιχες εισφορές.

Είναι όμως δυνατή η ανάκληση της απόφασης με την οποία αναγνωρίσθηκε χρόνος ασφάλισης και η επιστροφή των εισφορών άτοκα στον ασφαλισμένο, μόνο για τα χρονικά διαστήματα για τα οποία εχώρησε ασφάλιση ή έγινε αναγνώριση σε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης ή στο Δημόσιο.

Άρθρο 15.
Δικαιούμενοι σύνταξη λόγω γήρατος

1. Οι ασφαλισμένοι στο Ταμείο δικαιούνται σύνταξη λόγω γήρατος:

α) Αν αποχωρήσουν από την υπηρεσία της Τράπεζας έχοντας:

αα) Χρόνο ασφάλισης τριάντα (30) ετών από τα οποία είκοσι (20) τουλάχιστον χρόνια πραγματικής ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, ανεξάρτητα από την ηλικία τους.

ββ) Χρόνο ασφάλισης είκοσι πέντε (25) ετών από τα οποία δεκαεπτά (17) τουλάχιστον χρόνια πραγματικής ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 13 και όταν θα συμπληρώσουν το πεντηκοστό πέμπτο (55) έτος της ηλικίας τους.

γγ) Χρόνο ασφάλισης είκοσι (20) ετών, από τα οποία δεκατρία (13) τουλάχιστον χρόνια πραγματικής ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 13 και όταν θα συμπληρώσουν το εξηκοστό (60) έτος της ηλικίας τους.

δδ) Χρόνο ασφάλισης δεκαπέντε (15) ετών από τα οποία δέκα (10) τουλάχιστον χρόνια πραγματικής ασφάλισης σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 13 και όταν θα συμπληρώσουν το εξηκοστό πέμπτο (65) έτος της ηλικίας τους.

Για να δικαιωθούν σύνταξης λόγω γήρατος οι ασφαλισμένοι της παραγράφου 1 περίπτωση α εδάφια αα, ββ, γγ, δδ του παρόντος άρθρου θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον πέντε χρόνια ασφάλισης στο Ταμείο από πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ και όχι από αναγνώριση.

β) Αν απολυθούν από την Υπηρεσία της Τράπεζας, λόγω κατάργησης θέσεως ή για άλλους υπηρεσιακούς λόγους και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης στο Ταμείο από πραγματική και μόνο υπηρεσία στην ΑΤΕ 15 ετών. Η παραίτηση λόγω υποβιβασμού κατά βαθμό ή μισθό επειδή έγινε μεταβολή στην οργανική σύνθεση του προσωπικού και ο μη επαναδιορισμός των υπαλλήλων που διορίζονται με θητεία εξομειώνεται με την απόλυση λόγω κατάργησης θέσεως.

Στην περίπτωση απόλυσης λόγω υποβιβασμού κατά βαθμό ή μισθό επειδή έγινε μεταβολή στην οργανική σύνθεση του προσωπικού, για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου πριν από τον υποβιβασμό του.

Η απόλυση λόγω αυθαίρετης και αδικαιολόγητης εγκατάλειψης της θέσεως ή αυθαίρετης και αδικαιολόγητης απουσίας του ασφαλισμένου από την υπηρεσία, δεν θεωρείται απόλυση για υπηρεσιακούς λόγους.

γ) Οι γυναίκες αν αποχωρήσουν από την υπηρεσία της Τράπεζας έχοντας:

αα) Χρόνο ασφάλισης είκοσι πέντε (25) ετών από τα οποία δεκαεπτά (17) τουλάχιστον χρόνια πραγματικής ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 13 και όταν θα συμπληρώσουν το τεσσαρακοστό πέμπτο (45) έτος της ηλικίας τους.

Επίσης θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον πέντε (5) χρόνια ασφάλισης στο Ταμείο από πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ και όχι από αναγνώριση.

ββ) Χρόνο ασφάλισης δεκαπέντε (15) ετών από πραγματική και μόνο υπηρεσία στην ΑΤΕ, ανεξάρτητα με την ηλικία τους, εφόσον είναι μητέρες ανηλίκων τέκνων, ή τέκνων που δεν έχουν συμπληρώσει το 24ο έτος της ηλικίας τους και σπουδάζουν σε αναγνωρισμένες από το Κράτος Σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού.

δ) Οι Διοικητές ή Υποδιοικητές, αν αποχωρήσουν από την Τράπεζα έχοντας χρόνο ασφάλισης δέκα (10) ετών, από τα οποία τέσσερα (4) τουλάχιστον χρόνια ασφάλισης στο Ταμείο που προέρχονται από συνεχή ή διακεχομένη θητεία Διοικητού ή Υποδιοικητού στην ΑΤΕ και όταν θα συμπληρώσουν το 55ο έτος της ηλικίας τους.

2. Για την συμπλήρωση του Συντάξιμου χρόνου που απαιτείται για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, χρονικό διάστημα έξη μηνών και μεγαλύτερο από έξη μήνες υπολογίζεται ως πλήρες έτος, μικρότερο δε από έξη μήνες δεν υπολογίζεται.

3. Ο χρόνος ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 περίπτωση α εδαφ. αα, ββ, γγ και δδ περίπτωση γ εδάφια αα και περίπτωση δ του άρθρου αυτού υπολογίζεται ως συντάξιμος υπό την προϋπόθεση ότι ο χρόνος αυτός δεν υπολογίσθηκε ή δεν θα υπολογισθεί για την απονομή σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο Οργανισμό κύριας ασφάλισης.

4. Ως χρόνος ασφάλισης, νοείται ο χρόνος που ορίζεται στο άρθρο 13 του Καταστατικού.

Άρθρο 16.
Δικαιούμενοι σύνταξης λόγω αναπηρίας

1. Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου δικαιούνται σύνταξη λόγω αναπηρίας:

α) Αν απομακρυνθούν από την υπηρεσία της Τράπεζας διότι έγιναν ανάπηροι κατά την έννοια των διατάξεων της επόμενης παραγράφου και έχουν χρόνο ασφάλισης 5 ετών.

β) Αν απομακρυνθούν από την υπηρεσία της Τράπεζας, διότι έγιναν ανάπηροι κατά την έννοια των διατάξεων της επόμενης παραγράφου και έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης 3 ετών.

γ) Αν απομακρυνθούν από την υπηρεσία της Τράπεζας ανεξάρτητα με το χρόνο ασφάλισής τους, εφόσον έγιναν πλήρως ανίκανοι για εργασια από βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εργατικό ατύχημα).

2. Ο ασφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αν λόγω πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, είναι πλήρως ανίκανος για την εκτέλεση της εργασίας του.

3. Η διαπίστωση της αναπηρίας γίνεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του παρόντος. Η σύνταξη λόγω αναπηρίας χορηγείται για όσο χρόνο καθορίζεται από

τις Υγειονομικές Επιτροπές.

4. Η αναπηρία θεωρείται οριστική και ο ανάπηρος δεν υπόκειται σε επανεξέταση όταν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του.

Άρθρο 17.
Δικαιούμενοι σύνταξης λόγω θανάτου

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω αναπηρίας ή γήρατος, καθώς και στην περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου του Ταμείου, ο οποίος έχει χρόνο ασφάλισης 5 ετών ή ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισης αν ο θάνατος προήλθε από βίαιο συμβάν που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξαιτίας της εργασίας (εργατικό ατύχημα), δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις:

α) Η χήρα.

β) Τα νόμιμα τέκνα, αυτά που νομιμοποιήθηκαν, αυτά που αναγνωρίσθηκαν και υιοθετήθηκαν, εφόσον η υιοθεσία πραγματοποιήθηκε ένα τουλάχιστον έτος πριν από τη χορήγηση της σύνταξης στο θετό γονέα και τα οποία δεν λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου του φυσικού τους πατέρα ή της μητέρας και σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένης ή συνταξιούχου γυναίκας και τα φυσικά τέκνα αυτής.

Τα άγαμα τέκνα δικαιούνται σύνταξη μέχρι τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας τους. Το δικαίωμα αυτό παρατείνεται μέχρι το 25ο έτος της ηλικίας τους εφόσον συνεχίζουν τις σπουδές τους σε αναγνωρισμένες από το Κράτος σχολές της Ελλάδας ή του εξωτερικού και δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το δημόσιο, ή ΝΠΔΔ ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης.

Ειδικότερα τα κορίτσια δικαιούνται σύνταξη και μετά τη συμπλήρωση των παραπάνω ορίων ηλικίας εφόσον είναι άγαμα και δεν εργάζονται. Αν τα άγαμα τέκνα είναι ανίκανα για κάθε εργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 δικαιούνται σύνταξη για όλη τους τη ζωή, εφόσον δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή άλλο Οργανισμό κύριας ασφάλισης.

γ) Οι γονείς και οι άγαμες αδελφές με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης δ της παραγράφου 1 του άρθρου 19, εφόσον είχε δηλωθεί από το θανόντα όταν ζούσε ή προκύπτει από αντικειμενικά στοιχεία ότι η συντήρησή τους βάρυνε κυρίως αυτόν και δεν έχουν δικό τους εισόδημα μεγαλύτερο από την κατωτάτη σύνταξη λόγω θανάτου του ΙΚΑ.

Το άθροισμα του ποσού της σύνταξης που δικαιούται το καθένα από τα πιο πάνω πρόσωπα και του ποσού του εισοδήματος που έχουν από άλλη πηγή κατά την ημέρα του θανάτου του δικαιοπάροχου τους δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από την κατωτάτη σύνταξη λόγω θανάτου του ΙΚΑ.

Σε περίπτωση περισσοτέρων δικαιοδόχων το άθροισμα των συντάξεων που δικαιούνται δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από το 80% της σύνταξης που θα έπαιρνε ο δικαιοπάροχός τους αν ζούσε.

Στο εισόδημα των πιο πάνω προσώπων περιλαμβάνεται και οποιοδήποτε εισόδημα, που απόκτησαν εξαιτίας του θανάτου του δικαιοπάροχού τους. Οι αδελφές που είναι διαζευγμένες ή χήρες δεν θεωρούνται άγαμες.

δ) Οι θυγατέρες, νόμιμες, αυτές που νομιμοποιήθηκαν και υιοθετήθηκαν οι οποίες έχουν διαζευχθεί με υπαιτιότητα του συζύγου τους ή με κοινή υπαιτιότητα έστω και αν έπαιρναν σύνταξη πριν από το γάμο τους που διακόπηκε λόγω του γάμου τους, εφόσον κατά την κρίση του Δ.Σ. δεν έχουν άλλη προστασία ή αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία ή τα μηνιαία εισοδήματά τους από οποιοδήποτε πηγή είναι μικρότερα από την κατώτατη σύνταξη λόγω θανάτου του ΙΚΑ.

Αν το άθροισμα του ποσού της σύνταξης που δικαιούνται οι διαζευγμένες θυγατέρες και του ποσού που εισπράττουν από εισοδήματα που προέρχονται από οποιαδήποτε πηγή ή τεκμαρτό εισόδημα είναι μεγαλύτερο από την κατώτατη σύνταξη λόγω θανάτου του ΙΚΑ το ποσό της σύνταξης μειώνεται με το ποσό που ξεπερνά την κατώτατη σύνταξη λόγω γήρατος του ΙΚΑ.

Αν όμως μετά τη συνταξιοδότηση των διαζευγμένων θυγατέρων αυξηθούν τα έσοδά τους από οποιαδήποτε πηγή ώστε ετησίως να είναι μεγαλύτερα από το δωδεκαπλάσιο της κατωτάτης σύνταξης λόγω θανάτου του ΙΚΑ ή αποκτήσουν αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία ή άλλη περιουσία, διακόπτεται οριστικά η καταβολή της σύνταξης.

Αν μεταγενέστερα μειωθούν τα εισοδήματα των διαζευγμένων θυγατέρων από οποιαδήποτε αιτία, ώστε να είναι μικρότερα από την κατώτατη σύνταξη λόγω θανάτου του ΙΚΑ ή παύσουν να υπάρχουν ή μειωθούν τα αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία ή παύσει να υπάρχει άλλη προστασία, οι διαζευγμένες θυγατέρες δεν δικαιούνται σύνταξη, ούτε έχουν δικαίωμα να ζητήσουν αναθεώρηση της σύνταξης που τους είχε χορηγηθεί αλλά είχε διακοπεί αργότερα επειδή έπαυσαν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων. Η καταβολή της σύνταξης των διαζευγμένων θυγατέρων διακόπτεται οριστικά εφόσον τελέσουν δεύτερο γάμο και δεν χορηγείται πάλι στην περίπτωση που λυθεί ο δεύτερος γάμος.

2. Η χήρα δε δικαιούται σύνταξη:

α) Αν ο θάνατος του συζύγου επήλθε πριν από τη συμπλήρωση έξι μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός:

αα) Αν ο θάνατος οφείλεται σε απρόβλεπτο γεγονός.

αβ) Αν υφισταμένου του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

αγ) Αν η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β) Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος και ο θάνατος επήλθε πριν από τη συμπλήρωση 24 μηνών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχει κάποιος λόγος από τους αναφερόμενους στην παραπάνω περίπτωση α με τα στοιχεία αβ και αγ ή οφείλεται σε βίαιο γεγονός.

3. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου του Ταμείου ο οποίος έχει χρόνο πραγματικής ασφάλισης 3 ετών, είναι δυνατό να πάρουν σύνταξη, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου και σύμφωνα με τους όρους των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, η χήρα και τα τέκνα του θανόντος ασφαλισμένου.

Η σύνταξη αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ, με τους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν για την χορήγηση των κατωτάτων ορίων συντάξεως από το ΙΚΑ και χορηγείται στους παραπάνω δικαιούχους υπό την προϋπόθεση ότι δεν εργάζονται και δεν παίρνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή οποιοδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης και εφόσον η σύνταξη αυτή δεν είναι ανώτερη από το κατώτατο όριο σύνταξης του ΙΚΑ.

4. Η χορήγηση της σύνταξης στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου παύει εφόσον εκλείψουν οι λόγοι για τους οποίους χορηγήθηκε εκτός από τη σύνταξη της χήρας η οποία μοιράζεται σε ίσα μερίδια στα τέκνα που τη δικαιούνται.

Άρθρο 18.
Συντάξιμες αποδοχές - Καθορισμός του Ποσού της Σύνταξης Λόγω Αναπηρίας και Γήρατος

1. Η σύνταξη των δικαιούχων καθορίζεται σε ποσοστά πάνω στις συντάξιμες αποδοχές, ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως αυτά καθορίζονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Ως συντάξιμες αποδοχές νοούνται ο μισθός βάσης του ασφαλισμένου όπως αυτός ισχύει εκάστοτε, κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, προσαυξανόμενος με τα νομίμως απονεμηθέντα σε αυτόν επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας, βαθμού, επιστημονικής απόδοσης.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου:

α) Ως μισθός βάσης νοείται το ποσό πάνω στο οποίο υπολογίζονται κατά μήνα τα ποσοστιαία επιδόματα των δικαιούχων.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, σε καμιά περίπτωση για τον καθορισμό της σύνταξης δεν μπορεί να ληφθεί μισθός βάσης ανώτερος του αντίστοιχου μισθού βάσης του βαθμού του Διευθυντή της ΑΤΕ που ισχύει κάθε φορά.

β) Το επίδομα πολυετούς υπηρεσίας χορηγείται για κάθε έτος ασφάλισης που έχει ο ασφαλισμένος κατά την ημέρα συνταξιοδότησής του υπολογίζεται δε με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης, σε όποια και όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα στους ασφαλισμένους που βρίσκονται στην ενεργό υπηρεσία.

γ) Το επιστημονικό επίδομα υπολογίζεται με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης, σε όποια και όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα στους ασφαλισμένους που βρίσκονται στην ενεργό υπηρεσία αλλά με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος απέκτησε το πτυχίο που του παρέχει το επίδομα αυτό τέσσερα τουλάχιστον έτη πριν από την αποχώρησή του και εφόσον έγιναν οι κρατήσεις υπέρ του

Ταμείου, εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη από τη χορήγηση και μέχρι την αποχώρησή τους από την υπηρεσία για τέσσερα τουλάχιστον έτη.

Αν ο ασφαλισμένος αποχώρησε από την υπηρεσία πριν από τη συμπλήρωση τεσσάρων ετών, υπολογίζεται ανάλογο κλάσμα του επιδόματος αντίστοιχο του χρόνου κατά τον οποίο καταβλήθηκαν στο Ταμείο οι ασφαλιστικές εισφορές.

δ) Το επίδομα του βαθμού υπολογίζεται με το κάθε φορά ποσό ή ποσοστό πάνω στο μισθό βάσης σε όποια και σε όση έκταση αυτό χορηγείται από την Τράπεζα, στους ασφαλισμένους που βρίσκονται σε ενεργό υπηρεσία και εφόσον εμισθοδοτούντο με αυτό πριν από την αποχώρησή τους από την υπηρεσία και πάνω στο οποίο υπολογίσθηκαν εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη υπέρ του Ταμείου.

3. Τα ποσοστά για τον καθορισμό της συντάξεως υπολογίζονται σε 2,2857% των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών για κάθε έτος ασφάλισης από του 1ου μέχρι και του 35ου έτους συμπεριλαμβανομένου, οπότε συμπληρώνεται ποσοστό 80% των συνταξίμων αποδοχών, πέραν του οποίου δεν γίνεται καμία προσαύξηση στο παραπάνω ποσοστό.

Προκειμένου για τους Διοικητές ή Υποδιοικητές της ΑΤΕ που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 περίπτωση δ του άρθρου 15 το ποσό της μηνιαίας σύνταξης ορίζεται στο ένα τέταρτο (1/4) του εκατόν πενήντα τοις εκατό (150%) των συνταξίμων αποδοχών του Τμηματάρχη Α' της ΑΤΕ του ανωτάτου μισθολογικού κλιμακίου του Ε.Μ. που λαμβάνει τον ανώτατο αριθμό προσαυξήσεων και το ανώτατο ποσοστό επιδόματος πολυετούς υπηρεσίας για τέσσερα (4) τουλάχιστον πλήρη χρόνια ασφάλισης. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για κάθε επί πλέον πλήρες έτος ασφάλισης, μέχρι του δεκάτου έτους και με ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε επί πλέον έτος ασφάλισης μετά το δέκατο έτος.

4. Το ποσό της σύνταξης που υπολογίζεται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν μπορεί να υπερβεί το 80% των συνταξίμων αποδοχών όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

5. Ο χρόνος ασφάλισης και οι συντάξιμες αποδοχές αποτελούν συνταξιοδοτικά στοιχεία βάσει των οποίων καθορίζεται η σύνταξη του ασφαλισμένου και δεν μπορούν να μεταβληθούν μετά τη συνταξιοδότηση, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 20 και των νόμων 4202/61 και 1405/83 όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

6. Το ποσό της σύνταξης που προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος και όπως αυτό διαμορφώνεται με τις χορηγούμενες αυξήσεις, και πάντοτε μέσα στα όρια των ανώτατων ορίων συντάξεων που καθορίζονται με γενικές διατάξεις νόμων και υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση των νόμων αυτών, προσαυξάνεται με τη χορήγηση οικογενειακού επιδόματος συζύγου και τέκνων ως εξής:

α) Παρέχεται στον κάθε ένα με ίδιο δικαίωμα έγγαμο συνταξιούχο, οικογενειακό επίδομα. Το επίδομα αυτό καθορίζεται σε 10% (δέκα τοις εκατό) πάνω στην καταβαλλόμενη κάθε φορά σε αυτόν σύνταξη.

Αν λυθεί ο γάμος το επίδομα διακόπτεται εκτός αν υπάρχει άγαμο τέκνο που δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του ή αν έχει συμπληρώσει τούτο όχι όμως και το 25ο έτος εφόσον το τελευταίο εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένη από το Κράτος σχολή ημεδαπής ή αλλοδαπής και δεν εργάζεται.

β) Παρέχεται στον καθενα με ίδιο δικαίωμα συνταξιούχο που έχει άγαμα τέκνα, επίδομα τέκνου, εφόσον τούτο δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του ή αν έχει μεν συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του ή αν έχει μεν συμπληρώσει τούτο όχι όμως και το 25ο έτος και εφόσον το τελευταίο εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένη από το Κράτος σχολή ημεδαπής ή αλλοδαπής.

Το επίδομα αυτό καθορίζεται σε 5% (πέντε τοις εκατό) για κάθε τέκνο, υπολογιζόμενο πάνω στην καταβαλλόμενη κάθε φορά σε αυτόν σύνταξη και υπό την προϋπόθεση ότι το τέκνο για το οποίο χορηγείται το επίδομα δεν εργάζεται.

Τα πιο πάνω όρια ηλικίας δεν ισχύουν προκειμένου για τέκνα που είναι ανίκανα για κάθε εργασία και δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή οποιοδήποτε οργανισμό κύριας ασφάλισης.

7. α) Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας των ασφαλισμένων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α της παρ. 1 του άρθρου 16, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 30% των συντάξιμων αποδοχών του ασφαλισμένου όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

β) Το ποσό της σύνταξης λόγω ατυχήματος των ασφαλισμένων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ της παρ. 1 του άρθρου 16, δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 40% των συντάξιμων αποδοχών του ασφαλισμένου όπως αυτές προσδιορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

γ) Το ποσό της σύνταξης που ορίζεται από τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων α και β, προσαυξάνεται κατά 35%.

8. Τα ποσά των καταβαλλομένων από το Ταμείο συντάξεων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερα απ' αυτά που προβλέπονται από γενικές διατάξεις νόμων οι οποίες καθορίζουν ανώτατα όρια συντάξεων. Επίσης τα ποσά των καταβαλλομένων από το Ταμείο συντάξεων δεν μπορεί να είναι μικρότερα από τα κατώτατα όρια συντάξεων του ΙΚΑ, με την επιφύλαξη των διατάξεων των περιπτώσεων γ και δ της παραγράφου 1 του άρθρου 17.

9. Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας που καταβάλλεται από το Ταμείο σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 16, προσαυξάνεται κατά 50%, εφόσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία).

Για τη χορήγηση του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας δεν ισχύουν οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19.
Ποσό συντάξεως μελών οικογένειας.

1. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου το ποσό της σύνταξης υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1,2 και 3 του άρθρου 18 ανάλογα με το χρόνο της ασφάλισής του. Το ποσό της σύνταξης αυτής προσαυξάνεται κατά 50% λόγω θανάτου, με τους περιορισμούς που θέτουν οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 9 του άρθρου 18 ως έξης:

α) Στη χήρα το 60% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

β) Στα τέκνα εφόσον υπάρχει χήρα, το 20% του ποσού της σύνταξης του θανόντος για το πρώτο τέκνο που προσαυξάνεται κατά 5% για κάθε επί πλέον τέκνο και μοιράζεται αναλογικά μεταξύ των δικαιούχων τέκνων.

Το σύνολο της σύνταξης που δικαιούνται η χήρα και τα τέκνα, δεν μπορεί να είναι ανώτερο από το 95% του ποσού της σύνταξης του θανόντος, όσοι και αν είναι οι δικαιούχοι.

Αν το σύνολο της σύνταξης χήρας και τέκνων είναι μεγαλύτερο από το 95% του ποσού της σύνταξης του θανόντος, η σύνταξη όλων των δικαιούχων μειώνεται ανάλογα.

γ) Στα τέκνα, εφόσον δεν υπάρχει χήρα ή η χήρα ετέλεσε δεύτερο γάμο, ή η χήρα απώλεσε το δικαίωμα για οποιαδήποτε αιτία, το 50% του ποσού της σύνταξης του θανόντος για το ένα τέκνο και το 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντα για δύο ή περισσότερα τέκνα το οποίο μοιράζεται σε ίδια μέρη μεταξύ των δικαιούχων τέκνων.

Σε περίπτωση που το τέκνο είναι ανίκανο για κάθε εργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 το ποσοστό της σύνταξης του αυξάνεται από 50% σε 60% του 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

δ) Στον κάθε γονέα ή σε κάθε άγαμη αδελφή, το 30% της σύνταξης του θανόντος, εφόσον δεν υπάρχουν χήρα ή τέκνα που δικαιούνται σύνταξη το σύνολο όμως της σύνταξης δεν μπορεί να υπερβεί το 80% του ποσού της σύνταξης του θανόντος.

Αν υπάρχουν χήρα ή τέκνα που δικαιούνται σύνταξη και εφόσον δεν εξαντληθεί το 80% του ποσοστού της σύνταξης του θανόντος, το υπόλοιπο ποσό που απομένει, μετά την ικανοποίηση των δικαιωμάτων της χήρας ή των τέκνων, μοιράζεται σε ίσα μέρη μεταξύ των γονέων και των άγαμων αδελφών.

2. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου, το ποσό της σύνταξης του μοιράζεται στα μέλη της οικογένειάς του σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α-δ της προηγουμένης παραγράφου, χωρίς να υπολογίζεται στο ποσό της σύνταξης του συνταξιούχου το ποσό του επιδόματος της απόλυτης αναπηρίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της

παραγράφου 10 του άρθρου 18.

Άρθρο 20.

Αναπροσαρμογή Συντάξεων - Αναστολή Αναπροσαρμογής.

1. Μετά από κάθε μεταβολή του μισθολογίου (μισθός βάσης, επιδόματα πολυετίας, βαθμού και επιστημονικό) των εν ενεργεία υπαλλήλων της Τράπεζας το οποίο αποτελεί τη βάση υπολογισμού των συντάξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 γίνεται αναπροσαρμογή όλων των συντάξεων από την ίδια ημερομηνία που μεταβλήθηκε το μισθολόγιο των εν ενεργεία υπαλλήλων εφόσον αυτή συμπίπτει με την πρώτη του μήνα, διαφορετικά από την πρώτη του επόμενου μήνα.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει ότι δεν υπάρχει οικονομική δυνατότητα για την αναπροσαρμογή των συντάξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου , μπορεί να αναστείλει την αναπροσαρμογή τους μέχρις ότου κρίνει ότι έχουν επιτευχθεί οι οικονομικές προϋποθέσεις, για την παροχή αυξημένων συντάξεων, οπότε προβαίνει στην αναπροσαρμογή τους, καθορίζοντας και το χρόνο από τον οποίο θα ισχύει η αναπροσαρμογή.

Για τη λήψη της αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου για την αναστολή της αναπροσαρμογής των συντάξεων, απαιτείται πλειοψηφία τουλάχιστον των 4/5 των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 21.

Διαπίστωση Αναπηρίας.

1. Η διαπίστωση της αναπηρίας και γενικά της ανικανότητας προς εργασία για την απόκτηση δικαιώματος σε σύνταξη των δικαιοδόχων του ασφαλισμένου ή του συνταξιούχου, ενεργείται από την Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου η οποία αποτελείται:

α) Από δύο γιατρούς που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και από τους οποίους ο ένας πρέπει να έχει την ειδικότητα της παθήσεως αυτού που ζητάει τη σύνταξη.

β) Από ένα γιατρό που ορίζει ο ασφαλισμένος ή ο συνταξιούχος.

Η αμοιβή των γιατρών βαρύνει το Ταμείο.

2. Η πλήρης και διαρκής ανικανότητα του ίδιου του ασφαλισμένου που απολύεται για το λόγο αυτό από την ΑΤΕ πιστοποιείται από το αρμόδιο υγειονομικό όργανο της ΑΤΕ.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να ζητά από όσους έχουν δικαιωθεί σύνταξη ή ειδικό επίδομα, λόγω ανικανότητας, να υποβάλλουν κάθε χρόνο σχετικά πιστοποιητικά, ή μπορεί και να τους παραπέμπει μιά φορά το χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 16, στην Υγειονομική Επιτροπή του Ταμείου, ώστε να διαπιστώνεται η ανικανότητα για άσκηση των καθηκόντων τους, προκειμένου περί αμέσου συνταξιούχου, ή ανικανότητα για κάθε εργασία προκειμένου περί δικαιοδόχων του.

4. Η σύνταξη ή το ειδικό επίδομα διακόπτεται ή αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εφόσον διαπιστωθεί ότι οι δικαιούχοι δεν πληρούν τους αντίστοιχους όρους, βάσει των οποίων τους χορηγήθηκε σύνταξη ή το ειδικό επίδομα.

Άρθρο 22.

Δώρα Εορτών, Επίδομα Άδειας, Έκτακτο Επίδομα.

1. Στους συνταξιούχους του Ταμείου χορηγείται για τις εορτές των Χριστουγέννων, Νέου Έτους και Πάσχα, δώρο και πρόσθετο βοήθημα (επίδομα άδειας) σύμφωνα με τις διατάξεις της Νομοθεσίας που ισχύει κάθε φορά και τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται σε εκτέλεση των διατάξεων αυτών (άρθρο 1 Ν. 4577/66, άρθρο 28 Ν. 4476/65).

2. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, χορηγείται κάθε χρόνο στους συνταξιούχους έκτακτο επίδομα, εφόσον το επίδομα αυτό καταβάλλεται από την Τράπεζα στους εν ενεργεία υπαλλήλους της, σύμφωνα με το άρθρο 67 του Οργανισμού της Τράπεζας.

Το ύψος του επιδόματος αυτού καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και είναι ανάλογο με το επίδομα που χορηγείται στους εν ενεργεία υπαλλήλους, λαμβανομένης υπόψη και της οικονομικής κατάστασης του Ταμείου.

Άρθρο 23.

Διαδικασία Απονομής Συντάξεως.

1. Οι συντάξεις απονέμονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή των νομίμων πληρεξουσίων τους. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται τα πιστοποιητικά και τα υπόλοιπα δικαιολογητικά τα οποία έχει υποχρέωση να υποβάλλει ο ασφαλισμένος στο Ταμείο για την απονομή της σύνταξης.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, εφόσον τα δικαιολογητικά που επισυνάπτονται στην αίτηση είναι πλήρη, έχει την υποχρέωση μέσα σε δύο (2) μήνες το αργότερο από την υποβολή της αιτήσεως, να εκδόσει την απόφασή του. Σε περίπτωση κατά την οποία η υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών πραγματοποιηθεί σε χρόνο μεταγενέστερο από την ημερομηνία της υποβολής της αιτήσεως περί απονομής συντάξεως η σύμφωνα με τα παραπάνω προθεσμία αρχίζει από την υποβολή του τελευταίου πιστοποιητικού.

3. Γενικά, για τις διαδικασίες απονομής των παροχών και τον καθορισμό συνοπτικής διαδικασίας για την προσωρινή απονομή των συντάξεων ή μέρους αυτών, εφαρμόζονται οι διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων 258/83 και 392/85 που εκδόθηκαν σε εκτέλεση των διατάξεων του δωδέκατου άρθρου του Νόμου 1305/82 και όπως οι διατάξεις των Διαταγμάτων αυτών θα ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 24.

Τρόπος και Χρόνος Καταβολής των Συντάξεων.

1. Οι συντάξεις καταβάλλονται στην αρχή κάθε μήνα, με εντολή της υπηρεσίας του Ταμείου, από τα Ταμεία του Κεντρικού Καταστήματος των Υποκαταστημάτων και τις θυρίδες της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδας.

Αυτοί που ενεργούν την πληρωμή των συντάξεων είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο της ταυτότητας των δικαιούχων και τη νομιμοποίηση των πληρεξουσίων τους.

2. Για την πληρωμή των συντάξεων των συνταξιούχων που κατοικούν στο εξωτερικό, εκτός από υπεύθυνη δήλωση των πληρεξουσίων τους που βρίσκονται στην Ελλάδα, απαιτείται και πιστοποιητικό της αρμόδιας προξενικής αρχής το οποίο υποβάλλεται το μήνα Γενάρη κάθε έτους με το οποίο βεβαιώνεται ότι ο συνταξιούχος βρίσκεται στη ζωή και ότι δεν έγινε καμία μεταβολή στην προσωπική του κατάσταση.

Άρθρο 25.

Έναρξη και Λήξη του Συνταξιοδοτικού Δικαιώματος.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Καταστατικού, το δικαίωμα στη σύνταξη αρχίζει:

α) Για τη σύνταξη λόγω γήρατος, αν ο ασφαλισμένος αποχωρησει από την υπηρεσία έχοντας συμπληρώσει το προβλεπόμενο για κάθε περίπτωση χρόνο ασφάλισης, από την ημέρα που θα συμπληρώσει το προβλεπόμενο όριο ηλικίας.

β) Για τη σύνταξη λόγω αναπηρίας από την ημέρα που ο ασφαλισμένος αποχώρησε από την υπηρεσία εφόσον ο εργοδότης σταμάτησε την καταβολή των αποδοχών του, διαφορετικά από την ημέρα που σταμάτησε η καταβολή των αποδοχών.

γ) Για τη σύνταξη λόγω θανάτου ασφαλισμένου, από την ημέρα που σταμάτησε η καταβολή των αποδοχών από τον εργοδότη.

δ) Για τη σύνταξη λόγω θανάτου συνταξιούχου από την πρώτη του επόμενου μήνα από το θάνατό του και εφόσον κατά το μήνα που επήλθε ο θάνατος καταβλήθηκε στο θανόντα η σύνταξή του, διαφορετικά από την ημέρα του θανάτου του συνταξιούχου.

2. Το δικαίωμα στη σύνταξη λήγει:

α) Για τη σύνταξη λόγω γήρατος, με το θάνατο του συνταξιούχου.

β) Για τη σύνταξη λόγω αναπηρίας, εφόσον πάψουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 16.

γ) Για τη σύνταξη τέκνων και αδελφών, εφόσον πάψουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 17.

δ) Για τη σύνταξη χήρας με την τέλεση νέου γάμου ή με το θάνατό της.

ε) Για τη σύνταξη γονέων, με το θάνατό τους.

3. Σε περίπτωση που ασφαλισμένος ή συνταξιούχος κηρυχθεί σε αφάνεια με δικαστική απόφαση, το δικαίωμα των οικογενειών τους για την απόληψη περιοδικής συντάξεως και η πληρωμή της αρχίζει από την πρώτη του μήνα που ακολουθεί, την τελευταία στιγμή του κινδύνου του αφάντου ή την τελευταία είδηση για τον άφαντο, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα σχετικά με την αφάνεια.

Άρθρο 26.

Επιστροφή Εισφορών.

1. Στους ασφαλισμένους του Ταμείου και στα μέλη της οικογένειάς τους που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 17, που δεν θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης, επιστρέφονται οι εισφορές που καταβλήθηκαν για την ασφάλιση του ασφαλισμένου, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋ-

ποθέσεις:

α) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης περισσότερο από τρία έτη και λιγότερο από πέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται άτοκα.

β) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης περισσότερο από πέντε έτη και λιγότερο από δεκαπέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται έντοκα με 4% το χρόνο, από το τέλος κάθε χρόνου χωρίς ανατοκισμό.

γ) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης περισσότερο από δεκαπέντε έτη, οι εισφορές επιστρέφονται αυξημένες κατά 50%, έντοκα με 4% το χρόνο από το τέλος κάθε χρόνου, χωρίς ανατοκισμό.

2. Οι εισφορές δεν επιστρέφονται:

α) Αν ο ασφαλισμένος έχει χρόνο ασφάλισης λιγότερο από τρία έτη. Αν όμως αποχώρησε από την υπηρεσία της Τράπεζας λόγω αναπηρίας ή αν δεν ήταν μόνιμος, επιστρέφονται οι εισφορές σ' αυτόν και σε περίπτωση θανάτου στα μέλη της οικογένειάς του που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 17.

β) Στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου που αποβάλει το δικαίωμα της σύνταξης, τα οποία θεμελιώνουν δικαίωμα σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 27.

Άρθρο 27.

Απώλεια του Δικαιώματος της Σύνταξης.

1. Ο ασφαλισμένος στερείται από το δικαίωμα της σύνταξης αν

α) Καταδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, για κακούργημα ή πλημμέλημα, που συνεπάγεται στέρηση δικαιωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 59-62 του Ποινικού Κώδικα.

β) Απολυθεί με απόφαση της Διοίκησης της Τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Οργανισμού της, για κατάχρηση ή υπεξαίρεση ή απάτη ή πλαστογραφία, περί της Υπηρεσίας της και καταδικασθεί για την πράξη αυτή αμετάκλητα με απόφαση του αρμόδιου Ποινικού Δικαστηρίου.

Σε περίπτωση που απολύθηκε από την Τράπεζα για αδίκημα των προηγουμένων περιπτώσεων α και β και ακολούθησε απαλλακτική απόφαση του αρμόδιου Ποινικού Δικαστηρίου, η σύνταξη αρχίζει να καταβάλλεται στον απαλλαγέντα από την ημέρα που υποβάλει τη σχετική αίτησή του, και διακόπτεται η σύνταξη των μελών της οικογένειας του που τυχόν είχε χορηγηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

2. Διακόπτεται η σύνταξη, σε περίπτωση καταδίκης του συνταξιούχου για πράξεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των περιπτώσεων α και β της προηγούμενης παραγράφου.

3. Μετά την έκτιση της ποινής, που επιβλήθηκε στον ασφαλισμένο ή συνταξιούχο, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού και την άρση των συνεπειών της, ο ασφαλισμένος ή ο συνταξιούχος δικαιούται σύνταξη, αν δεν έχει ζητήσει και δεν έχει λάβει τις εισφορές του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26.

4. Η σύνταξη του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου που απώλεσε το δικαίωμα του σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, μεταβιβάζεται στη σύζυγο και τα τέκνα του που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17.

5. Στερείται από το δικαίωμα της σύνταξης η χήρα σύζυγος ή χήρα μητέρα που τέλεσε δεύτερο γάμο.

Η συνταξιούχος σύζυγος ή μητέρα ή θυγατέρα που τέλεσε δεύτερο γάμο ο οποίος λύθηκε ή ακυρώθηκε δεν αποκτά ξανά το δικαίωμα για σύνταξη.

Άρθρο 28.

Παραγραφή.

1. Το δικαίωμα στη σύνταξη είναι απαράγραπτο.

2. Απαιτητές δόσεις σύνταξης που δεν έχουν εισπραχθεί μέσα σε ένα έτος από την ημέρα από την οποία έγιναν απαιτητές, παραγράφονται.

3. Σε καμμιά περίπτωση δεν χορηγείται σύνταξη αναδρομικά για χρόνο μεγαλύτερο των έξι μηνών από τη χρονολογία κατά την οποία υποβλήθηκε στο Ταμείο η αίτηση για την απονομή σύνταξης.

4. Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα, περί αναστολής και διακοπής βραχυπρόθεσμων παραγραφών, εφαρμόζονται ανάλογα και στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 29.

Εκχώρηση - Κατάσχεση.

1. Οι συντάξεις που χορηγεί το Ταμείο δεν εκχωρούνται, ούτε κατάσχονται.

2. Εξαιρετικά επιτρέπεται η κατάσχεση μέχρι 1/4 του ποσού της σύνταξης λόγω διατροφής συζύγου κατιόντων ή ανιόντων.

3. Συμψηφισμός με τις συντάξεις που χορηγούνται από το Ταμείο επιτρέπεται μόνο για απόσβεση οφειλών των δικαιούχων προς το Ταμείο. Ο συμψηφισμός παρόμοιων απαιτήσεων του Ταμείου με τη σύνταξη ενεργείται σε δόσεις, που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και οι οποίες δεν είναι δυνατό να υπερβούν το 1/4 της σύνταξης.

Άρθρο 30.

Υποχρεώσεις Συνταξιούχων.

1. Κάθε συνταξιούχος έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί στο Ταμείο, το αργότερο μέσα σε ένα τρίμηνο, κάθε μεταβολή που επέρχεται στην προσωπική οικογενειακή του κατάσταση η οποία επιφέρει μείωση ή διακοπή της συντάξεως.

2. Όποιος δε γνωστοποιεί έγκαιρα τη μεταβολή αυτή είναι δυνατό να στερηθεί τη σύνταξη, για ένα μήνα, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει τα ποσά που έλαβε επιπλέον αχρεωστήτως, έντοκα με τον τόκο υπερημερίας που ισχύει κάθε φορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΚΛΑΔΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Άρθρο 31.

1. Σκοπός του Κλάδου Πρόνοιας είναι η χορήγηση χρηματικών παροχών στους ασφαλισμένους στο Κλάδο αυτό και στα μέλη οικογένειας των ασφαλισμένων, που πεθαίνουν, σύμφωνα με αυτά που ειδικότερα ορίζονται στα επόμενα άρθα.

2. Οι παροχές του Κλάδου Πρόνοιας χορηγούνται στους δικαιούχους μόνο εφόσον επαρκούν τα κεφάλαια αυτού. Δεν είναι δυνατή η μεταφορά στον κλάδο αυτό περιουσιακών στοιχείων από τον Κλάδο Συντάξεων.

Άρθρο 32.

Ασφαλιζόμενα Πρόσωπα - Πόροι.

1. Στην ασφάλιση του Κλάδου Πρόνοιας υπάγονται υποχρεωτικά τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος.

2. Πόροι του Κλάδου Πρόνοιας είναι αυτοί που ορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του παρόντος.

Άρθρο 33.

Χρόνος Ασφάλισης.

1. Χρόνος ασφάλισης με βάση τον οποίο θεμελιώνεται το δικαίωμα για τη λήψη των παροχών του Κλάδου Πρόνοιας και προσδιορίζεται το ποσό αυτών είναι:

α) Ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση του Κλάδου από την ίδρυσή του και εφεξής με την ιδιότητα του μονίμου υπαλλήλου της Τράπεζας.

β) Ο χρόνος που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων β,γ,δ, ε,στ,ζ,η,θ,ι,ια,ιβ,ιγ,ιδ,ιε, της παραγράφου 2 του άρθρου 13.

2. Από το χρόνο που ορίζεται από τις διατάξεις της περιπτώσεως β της προηγούμενης παραγράφου, ο χρόνος της περιπτώσεως δ του άρθρου 13 αναγνωρίζεται ολόκληρος. Από όλες τις άλλες περιπτώσεις του άρθρου 13 μόνο μία πενταετία κατ' ανώτατο όριο με την προϋπόθεση καταβολής εισφοράς ποσοστού 7% που υπολογίζεται στο σύνολο των αποδοχών που παίρνει ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση, για τις οποίες καταβάλλονται εισφορές για την ασφάλισή του στον Κλάδο και η οποία δεν μπορεί να υποβληθεί πριν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει τρία χρόνια ασφάλισης στο Ταμείο από πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ και όχι από αναγνώριση.

Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται είτε εφάπαξ είτε σε μηνιαίες δόσεις οριζόμενες από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από τριάντα έξι. Σε περίπτωση αποχώρησης από την Τράπεζα πριν από την ολοσχερή εξόφληση του οφειλόμενου ποσού για την εξαγορά του χρόνου, το υπόλοιπο ποσό γίνεται αμέσως απαιτητό και εισπράττεται από το εφάπαξ βοήθημα.

3. Για τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης που απαιτείται για τη λήψη του εφάπαξ βοηθήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, χρονικό διάστημα έξη μηνών ή μεγαλύτερο από έξη μήνες υπολογίζεται ως πλήρες έτος μικρότερο δε από έξη μήνες δεν υπολογίζεται.

Άρθρο 34.

Προϋποθέσεις Παροχής του Βοηθήματος στους Ασφαλισμένους του

Κλάδου Τρόπος Υπολογισμού του Βοηθήματος.

1. Οι ασφαλισμένοι του Κλάδου, δικαιούνται εφάπαξ βοηθήματος με τις εξής προϋποθέσεις:

α) Εφόσον αποχωρήσουν από την υπηρεσία της Τράπεζας λόγω ανικανότητας για εργασία από οποιαδήποτε αποδεδειγμένη πάθηση και έχουν χρόνο πραγματικής υπηρεσίας στην Αγροτική Τράπεζα, ασφαλισμένη στον Κλάδο Πρόνοιας, όχι από αναγνώριση, ένα τουλάχιστον έτος.

β) Εφόσον αποχωρήσουν από την υπηρεσία της Τράπεζας λόγω συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τον Οργανισμό της ή για οποιουσδήποτε άλλους λόγους, εφόσον έχουν χρόνο πραγματικής υπηρεσίας στην Αγροτική Τράπεζα, ασφαλισμένη στον Κλάδο Πρόνοιας, όχι από αναγνώριση, πέντε τουλάχιστον ετών.

2. Το εφάπαξ βοήθημα υπολογίζεται στον τελευταίο ετήσιο μισθό, όπως αυτός καθορίζεται στην επόμενη παράγραφο, κατά την ακόλουθη κλίμακα:

4% για κάθε χρόνο ασφάλισης από του 1ου μέχρι και του 10ου
8% για κάθε χρόνο ασφάλισης από του 11ου μέχρι και του 15ου
10% για κάθε χρόνο ασφάλισης από του 16ου μέχρι και του 32ου.

3. Για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου και της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού, ετήσιος μισθός λογίζεται, το άθροισμα δεκατεσσάρων μισθών βάσης, με βάση το μήνα εξόδου του ασφαλισμένου από την υπηρεσία, προσαυξημένων με τα επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας, βαθμού, θέσεως, επιστημονικής απόδοσης, γάμου, τέκνων και Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ).

4. Αν διακοπεί η χορήγηση των επιδομάτων γάμου, τέκνων και θέσεως πριν από τη συμπλήρωση πενταετίας, για τον καθορισμό του εφάπαξ βοηθήματος λαμβάνονται ποσοστά των επιδομάτων αυτών ως εξής:

Αν ο ασφαλισμένος αποχώρησε από την υπηρεσία μέσα στο πρώτο χρόνο από τη διακοπή λαμβάνεται υπόψη το 90% του επιδοματος, μέσα στο δεύτερο χρόνο το 80%, μέσα στον τρίτο χρόνο το 70%, μέσα στον τέταρτο χρόνο το 60% και μέσα στον πέμπτο χρόνο το 50%.

Μετά τον πέμπτο χρόνο διακοπής του επιδόματος, δεν υπολογίζονται τα επιδόματα γάμου, τέκνων και θέσεως για τον καθορισμό του εφάπαξ βοηθήματος.

5. Ως μισθός βάσης, νοείται το ποσό πάνω στο οποίο υπολογίζονται κατά μήνα όλα τα ποσοστιαία επιδόματα των δικαιούχων. Οι πιο πάνω 14 μηνιαίοι μισθοί βάσης προσαυξημένοι με τα προαναφερθεντα επιδόματα, αντιστοιχούν με 12 μηνιαίους μισθούς βάσης προσαυξημένους με τα πιο πάνω επιδόματα και 2 μισθούς βάσης προσαυξημένους με τα ίδια επιδόματα για τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας.

Εκτός από τα παραπάνω δεν υπολογίζεται άλλη προσαύξηση ή επίδομα για τον καθορισμό του εφάπαξ βοηθήματος.

6. Οι Διοικητές και Υποδιοικητές που αποχωρούν από την Τράπεζα λόγω συμπλήρωσης της θητείας τους ή και πριν από αυτή, δικαιούνται εφάπαξ βοηθήματος υπολογίζεται σε 20% για κάθε έτος υπηρεσίας Διοικητή ή Υποδιοικητή και μέχρι πέντε χρόνια των ετήσιων αποδοχών τους, όπως αυτές καθορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού. Σε περίπτωση παράτασης, ανανέωσης ή νέας θητείας τους, για οποιονδήποτε λόγο, μετά τη συμπλήρωση της παραπάνω πενταετίας, οι Διοικητές και Υποδιοικητές, δικαιούνται για κάθε επιπλέον έτος ως Διοικητές ή Υποδιοικητές καθώς και για κάθε άλλο χρόνο ασφάλισης στο Κλάδο Πρόνοιας 10% των ετήσιων αποδοχών τους.

Το σύνολο των ποσοστών δεν είναι δυνατόν να υπερβεί σε καμμιά περίπτωση και από οποιαδήποτε αιτία το άθροισμα των ποσοστών όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 34 του παρόντος.

Άρθρο 35.

Προϋποθέσεις Παροχής του Βοηθήματος στους Δικαιούχους.

1. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου , δικαιούνται τα βοηθήματα που καθορίζονται στο άρθρο 34 του παρόντος, οι παρακάτω δικαιοδόχοι αυτού, εφόσον ο ασφαλισμένος είχε χρόνο πραγματικής υπηρεσίας στην Τράπεζα ενός έτους για τον οποίο ασφαλίσθηκε στον Κλάδο Πρόνοιας και όχι από αναγνώριση:

α) Η χήρα σύζυγος ή ο χήρος σύζυγος.

β) Τα τέκνα ανεξάρτητα από το όριο ηλικίας τους.

γ) Τα τέκνα των αποθανόντων τέκνων του ασφαλισμένου και

δ) Οι γονείς και τα αδέλφια.

2. Τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου δικαιούνται τα βοηθήματα με τους εξής όρους και προϋποθέσεις:

α) Η χήρα σύζυγος ή ο χήρος σύζυγος εφόσον δεν υπάρχουν πρόσωπα που ορίζονται από τις διατάξεις των περιπτώσεων β,γ και δ της προηγούμενης παραγράφου, το 100% του βοηθήματος.

β) Η χήρα σύζυγος ή ο χήρος σύζυγος, συντρέχουσα μαζί με τα τέκνα του θανόντος ασφαλισμένου, το 100% του βοηθήματος το οποίο κατανέμεται κατά ισομοιρία.

Σε περίπτωση που υπάρχουν τέκνα του προαποβιώσαντος τέκνου του θανόντος ασφαλισμένου τότε αυτά λαμβάνουν κατά ισομοιρία το μερίδιο του θανόντος γονέα τους.

γ) Το τέκνο που είναι ορφανό και από τους δύο γονείς το 100% του βοηθήματος.

δ) Το τέκνο ή τέκνα συντρέχοντα με τέκνα των τέκνων του θανόντος ασφαλισμένου, εφόσον δεν υπάρχει χήρος σύζυγος ή χήρα σύζυγος, το 100% του βοηθήματος, το οποίο κατανέμεται κατά ισομοιρία μεταξύ των τέκνων. Τα τέκνα των τέκνων του θανόντος ασφαλισμένου λαμβάνουν κατά ισομοιρία το μερίδιο του θανόντος γονέα τους.

ε) Η χήρα σύζυγος ή ο χήρος σύζυγος, συντρέχουσα με γονείς και αδελφούς οι οποίοι είναι κληρονόμοι του αποθανόντος ασφαλισμένου σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, εφόσον δεν υπάρχουν τέκνα και τέκνα των τέκνων του θανόντος ασφαλισμένου, το 100% του βοηθήματος από το οποίο το 50% η χήρα σύζυγος ή ο χήρος σύζυγος και το υπόλοιπο 50% οι άλλοι δικαιούχοι το οποίο κατανέμεται κατά ισομοιρία.

στ) Οι γονείς και οι αδελφοί, εφόσον δεν υπάρχουν χήρα σύζυγος ή χήρος σύζυγος, τέκνα και τέκνα των τέκνων του θανόντος ασφαλισμένου το 100% του βοηθηματος το οποίο κατανέμεται κατά ισομοιρία.

3. Αν δεν υπάρχει κανένας δικαιούχος από τα πρόσωπα των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το εφάπαξ βοήθημα περιέρχεται στον Κλάδο Πρόνοιας.

Άρθρο 36.

Υπολογισμός Βοηθήματος Επανερχόμενων στην Υπηρεσία.

1. Σε περίπτωση κατά την οποία ασφαλισμένοι που αποχώρησαν από την υπηρεσία ή απολύθηκαν για οποιοδήποτε λόγο και έλαβαν το κανονικό εφάπαξ βοήθημα, επανέλθουν σε ενεργό υπηρεσία, για οποιοδήποτε λόγο, δικαιούνται όταν αποχωρήσουν οριστικά και αμετάκλητα από την υπηρεσία, να πάρουν πρόσθετο εφάπαξ βοήθημα, αντίστοιχο των ετών που πραγματικά υπηρέτησαν στην Τράπεζα, από την ημερομηνία επανόδου τους. Σε περίπτωση που η απόλυσή τους έχει θεωρηθεί ότι δεν έγινε ποτέ, ο χρόνος υπολογίζεται, από τότε που απολύθηκαν μέχρι την οριστική και αμετάκλητη αποχώρησή τους. Προϋπόθεση για καθε περίπτωση είναι η καταβολή για το χρόνο αυτό των εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου.

2. Ο υπολογισμός του κατά την προηγούμενη παράγραφο βοηθήματος γίνεται με βάση τον τελευταίο ετήσιο μισθό σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 34 και με την κλίμακα ποσοστών, σύμφωνα με τα στοχεία που καθορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34. Σε καμμιά περίπτωση το άθροισμα των ποσοστών του εφάπαξ βοηθηματος που χορηγήθηκε και του πρόσθετου που πρόκειται να χορηγηθεί δεν είναι δυνατό να υπερβεί το σύνολο των ποσοστών που δικαιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 του παρόντος.

Για τον καθορισμό της κλίμακας ποσοστών, που πρέπει να εφαρμοσθεί στην περίπτωση αυτή αθροίζονται και τα πριν από την πρηγούμενη αποχώρηση από την υπηρεσία έτη, αφαιρούνται όμως τα ποσοστά με βάση τα οποία έγινε η καταβολή του εφάπαξ βοηθήματος κατά την προηγούμενη αποχώρηση.

Άρθρο 37.

Χορήγηση Εφάπαξ Βοηθήματος πριν από την αποχώρηση από την Υπηρεσία.

1. Μέρος από τα ετήσια διαθέσιμα κεφάλαια του Κλάδου Πρόνοιας και μέχρι 4/10 από αυτά μπορούν, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, να διατίθενται για καταβολή εφάπαξ βοηθήματος και κατά ανώτατο όριο μέχρι το 50% του ποσοστού που δικαιούνται κατά την ημέρα υποβολής της σχετικής αίτησης, στους ασφαλισμένους του Ταμείου που έχουν πραγματική υπηρεσία στην ΑΤΕ πάνω από 20 χρόνια.

Λόγοι για τους οποίους δικαιούνται οι ασφαλισμένοι να ζητήσουν

την καταβολή του εφάπαξ βοηθήματος είναι:

α) Σοβαροί λόγοι υγείας.

β) Σπουδές τέκνων στο εξωτερικό ή εσωτερικό εκτός τόπου διαμονής οικογένειας του ασφαλισμένου.

2. Κατά τον υπολογισμό του τελικού εφάπαξ βοηθήματος, που δικαιούται ο ασφαλισμένος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία για οποιαδήποτε αιτία, θα αφαιρούνται από το σύνολο των ποσοστών που δικαιούται, τα ποσοστά που ήδη έλαβε.

Άρθρο 38.
Ανώτατα Όρια Εφάπαξ Βοηθήματος.

1. Κανένα βοήθημα δεν είναι δυνατόν να υπερβεί το άθροισμα των ποσοστών όπως καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 34 του παρόντος. Κανένα βοήθημα δεν είναι δυνατόν να είναι κατώτερο του συνόλου των εισφορών που κατέβαλε για το βοήθημα αυτό ο ασφαλισμένος και ο εργοδότης μέχρι και το χρόνο της αποχώρησής του.

2. Καθυστέρηση καταβολής του απονεμηθέντος αφάπαξ βοηθήματος μέχρι ένα χρόνο από την υποβολή της αίτησης του δικαιούχου δικαιολογημένα είτε λόγω ταμιακής δυσχέρειας του Ταμείου είτε λόγω αντικειμενικής αδυναμίας σύγκλησης του Διοικητικού Συμβουλίου, είτε λόγω ανωτέρας βίας, εφόσον αυτά πιστοποιούνται με αιτιολογημένη αποφάση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, δεν θεμελιώνει αξίωση του δικαιούχου για λήψη τόκων από το Ταμείο.

Άρθρο 39.
Μεταβίβαση του Εφάπαξ Βοηθήματος με Πράξη τελευταίας Βούλησης του Ασφαλισμένου σε Ορισμένους από τους Δικαιοδόχους αυτού ή και σε μη Δικαιοδόχους.

1. Ο ασφαλισμένος μπορεί με πράξη που να εκφράζει την τελευταία βούλησή του, σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, να ορίσει μεταξύ των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 του παρόντος, τα πρόσωπα στα οποία επιθυμεί να περιέλθει το εφάπαξ βοήθημα, σε περίπτωση θανάτου του, οπότε τα πρόσωπα αυτά γίνονται δικαιούχοι του εφάπαξ βοηθήματος, κατά τη βούληση του αποθανόντος.

2. Ο ασφαλισμένος μπορεί με πράξη που να εκφράζει την τελευταία βούλησή του σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους να αφήσει, σε περίπτωση θανάτου του, μέρος του εφάπαξ βοηθήματος, όχι μεγαλύτερο από ½ αυτου, σε πρόσωπα μη συμπεριλαμβανόμενα μεταξύ των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 του παρόντος. Μνημόνευση προσώπων τέτοιων για ποσό μεγαλύτερο του ½ του εφάπαξ βοηθήματος, δεν λαμβάνεται υπόψη για ποσό πλέον του ½.

3. Η γνωστοποίηση στο Ταμείο των παραπάνω προσώπων που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους πρέπει να γίνεται μέσα σε δύο μήνες από το θάνατο του ασφαλισμένου. Αν δεν γίνει γνωστοποίηση, μετά την παρέλευση του διμήνου, το Ταμείο καταβάλλει νόμιμα και χωρίς ευθύνη του το εφάπαξ βοήθημα στους δικαιούχους που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 35 του παρόντος.

Η καταβολή αυτή, δεν θίγει τα δικαιώματα τυχόν τρίτων δικαιούχων, αν εμφανιστούν, έναντι αυτών που εισέπραξαν το εφάπαξ βοήθημα.

Άρθρο 40.
Επιστροφή Εισφορών.

Στους ασφαλισμένους που αποχωρούν από την υπηρεσία πριν από τη συμπλήρωση πέντε ετών, επιστρέφονται οι εισφορές που καταβλήθηκαν από τον ασφαλισμένο (3%) έντοκα και με το επιτόκιο καταθέσεων των κεφαλαίων του Ταμείου που ισχύει κατά το χρόνο της αποχώρησης.

Άρθρο 41.
Έξοδα Κηδείας.

1. Σε περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου χορηγείται ειδικό εφάπαξ βοήθημα, για τις δαπάνες κηδείας του, καθοριζόμενο από το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο δεν μπορεί σε καμμιά περίπτωση να υπερβεί τους τρεις μισθούς βάσης του πρώτου μισθολογικού κλιμακίου, του κυρίου προσωπικού της ΑΤΕ μετά από προσκόμιση των απαραίτητων δικαιολογητικών.

2. Το ειδικό αυτό βοήθημα παρέχεται εφόσον για την ίδια αιτία δεν χορηγείται τέτοια παροχή από άλλη πηγή καταβάλλεται δε σε αυτούς που φροντίζουν για την κηδεία του αποθανόντος συνταξιούχου.

3. Σε περίπτωση χορήγησης βοηθήματος για την παραπάνω αιτία, από οποιαδήποτε άλλη πηγή, το Ταμείο καταβάλλει τη διαφορά μέχρι τη συμπλήρωση του παραπάνω ανώτατου ορίου.

Άρθρο 42.
Εκπτώσεις.

1. Εκπίπτει από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος ο ασφαλισμένος που δεν δικαιούται σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 27.

Αν όμως υπάρχουν μέλη οικογένειας απ' αυτά που ορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 27, που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 το βοήθημα καταβάλλεται σ' αυτά.

2. Εκπίπτουν από το δικαίωμα προς απόληψη βοηθήματος μέλη οικογένειας του ασφαλισμένου που αναφέρονται στο άρθρο 35, τα οποία καταδικάσθηκαν με απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου για πράξη που είχε ως συνέπεια τον εκ δόλου θάνατο του ασφαλισμένου.

Στις περιπτώσεις αυτές, η άσκηση της ποινικής αγωγής αναστέλλει την καταβολή του βοηθήματος που αναλογεί στα μέλη της οικογένειας, κατά των οποίων στρέφεται η ποινική αγωγή, μέχρι την εκδοση τελεσίδικης απόφασης.

Άρθρο 43.
Παραγραφή.

Το δικαίωμα σε απόληψη βοηθήματος είναι απαράγραπτο.

Άρθρο 44.
Μεταβατικές διατάξεις.

1. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων των παραγράφων 1-3 του άρθρου 15 του παρόντος , όσοι αποχώρησαν από την υπηρεσία της ΑΤΕ σύμφωνα με το άρθρο 69β του προϊσχύοντος Οργανισμού της και έγιναν οριστικά συνταξιούχοι, σύμφωνα με την παράγραφο 6, του άρθρου τούτου (69β), δικαιούνται συντάξεως σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού, που αναλογεί στο συντάξιμο μισθό που δικαιούνται κατά την ημέρα της εθελουσίας εξόδου τους βάσει των μισθολογικών στοχείων της ΑΤΕ. Σε αυτόν συνυπολογίζονται και οι τυχόν προσαυξήσεις λόγω παραμονής στην υπηρεσία, τις οποίες ελάμβανε κατά τον συντάξιμο χρόνο ή δικαιωθούν μεταγενέστερα. Ο χρόνος αυτός αποτελείται από το άθροισμα του χρόνου που είχαν κατά την ημέρα της εθελουσίας εξόδου και του χρόνου που μεσολαβεί μεταξύ της ημέρας της εθελουσίας εξόδου και της ημέρας που γίνονται οριστικά συνταξιούχοι.

2. Ασφαλισμένοι του Ταμείου που συμπλήρωσαν μέχρι 31.12.1983 το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας τους και εξηλθαν από την ενεργό υπηρεσία της Τράπεζας την 1.1.84 χωρίς να έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης, μπορούν να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο και μετά την εξδό τους από την υπηρεσία, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, εκτός της πρώτης προϋπόθεσης του εδαφίου β της περίπτωσης 2 του ίδιου άρθρου, το χρόνο υπηρεσίας τους, ως έκτακτοι υπάλληλοι στην ΑΤΕ, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

3. Ο χρόνος που αναγνωρίστηκε ως χρόνος πλασματικής συντάξιμης υπηρεσίας στους υπαλλήλους της ΑΤΕ, με αποφάσεις της Διοικήσεως της, σύμφωνα με τα άρθρα 146, 146α και 147 του Οργανισμού της, όπως αυτός ισχύει σήμερα (ΦΕΚ 291/Β/30.5.1983, 308/Β/2.6.1983 και 311/Β/17.5.1984), θωρείται χρόνος ασφάλισης, συνυπολογιζόμενος τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

Οι υποχρεώσεις του Ταμείου προς τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, συνίστανται μόνο στη καταβολή των ποσών των συντάξεων ή των αναγκαίων ποσών σύνταξης σε άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό κύριας ασφάλισης, σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης (Ν.Δ. 4202/1961, Ν. 1405/1983 κ.τ.λ.) εφόσον καταβάλλονται από την ΑΤΕ στο Ταμείο και για όσο χρονικό διάστημα καταβάλλονται τα ποσά αυτά. Σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο παύσει η καταβολή από την ΑΤΕ των ανωτέρω ποσών στο Ταμείο, παύει αυτόματα και η χορήγηση ή η προσαύξηση της παραπάνω σύνταξης στους συνταξιούχους από το Ταμείο.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 15 εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους που αποχώρησαν από την υπηρεσία από 1.8.1986 και εφεξής, τα οικονομικά όμως αποτελέσματα επέρχονται μετά την δημοσίευση της απόφασης αυτής.

Άρθρο 45.

Οι διατάξεις των άρθρων 2,3,4,5, και 7 του Καταστατικού του Ταμείου Συντάξεων και Προνοίας Προσωπικού της Αγροτικής Τράπε-

ζας της Ελλάδος το οποίο ίσχυε πριν την ανασύνταξη, τροποποίηση και συμπλήρωσή του με την απόφαση αυτή, που αναφέρονται στην Διοίκηση του Ταμείου, στα καθήκοντα και δικαιώματα του Διοικητικού Συμβουλίου, στην εκπροσώπηση του Ταμείου, στις αναλήψεις, πληρωμές και στον έλεγχο του Ταμείου καθώς και στη διάθεση των Κεφαλαίων, εξακολουθούν να ισχύουν ως αυτοτελείς διατάξεις μέχρι να τροποποιηθούν ή συμπληρωθούν ή καταργηθούν.

Άρθρο 46.

Η ισχύς του παρόντος Καταστατικού αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η Απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 23 Φεβρουαρίου 1987

Ο Υφυπουργός

ΓΡ. ΣΟΛΩΜΟΣ